

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕСЯ!

CORNER PRITCHARD AVE.
& McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK IV.

Ч. 83.

СЕРЕДА, 18. ЖОВТНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, OCTOBER 18th, 1922.

No. 83.

VOL. IV.

3 БОРОТЬБИ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

ПОЛЯКИ ПІДКЛАДАЮТЬ ПІД УКР. БУДИНКИ БОМБИ.

Львівська "Земля і Воля" з 1. Жовтня доносить:

Від четверга минулого тижня Львів живе під враженням трох великих динамітових замахів, яких довершено по українських інституціях.

Перший упав жертвою будинок тов. "Просвіта" в Ринку, де зачинщик вложив бомбу у електричний мірник, бажаючи знищити друкарню Видавничої Спілки "Діла", де між іншими друкується і наша часопись. Друкарні вибух не знищив, бо за мало було динаміту, а вибух тільки дір у стіні. Також не зробив великої шкоди вибух бомби в будинку Наукового т-ва ім. Шевченка при вул. Чарнецького і в Академічному Домі при вул. Сувнінського, де міститься гімназія Василіюк.

Жертв в людях нема ніяких. Зате одначе довелось мешканцям згаданих будинків пережити гіркі дні підчас вибуху і то не з вини замаховців — "odwetowe-iv", а з вини львівської поліції.

(Другу половину цієї новинки скривіровано.)

Вибух бомби в українському "Академічному Домі" у Львові.

Підложена рукою вандала бомба в українському "Академічному Домі" при вул. Сувнінського спричинила своїм вибухом колосальні шкоди для Дирекції гімназій сестер Василіюк. Вистає загада, що знищено усього машинерія центрального ogrівання, ливничі скелі і часті стіни. Крім сього влетіли усі шибі з вікон згаданого стіни будинку. Поки що поліція не допускає нікого з України до будинку і важко точно означити розмір dokonаних вандалом шкод.

Експлозії в будинку "Сокола" у Станіславові.

Вночі з 25 на 26 вересня наступила експлозія в будинку українського гімнастичного товариства "Сокола" в Станіславові. Динамітовий набій підложив невідомий злодій, який вибухавою, знищив частину стіни "Сокола" і вибив вікна в сусідніх домах.

"Wiek Nowy" подаючи ці вістки, з жалем стверджує, що замах на українські інституції досі не принесли значній шкоди.

Долина.

Головна Управа Українського Педагогічного Тов-ва одержала від дирекції гімназій в Долині письмо такого змісту:

Дня 24. вересня вночі о год. 3. "фаховці" з добре розробленим планом, винявши фронтів шиб з коридару гімназії дістали ся до фронтів саль будинку, поуставляли в сальх величезні гранати заосмотрені запальним льонтом, іободивави нафтою і бензиною лавки і підміст, понакладали багато патронів по лавках, щоб не можна приступити до ратовання і підпалити льонт. Вибух наступив лише в одній найбільшій сумезній від канцелярії і кабінету саль; знищив стіни, вікна, мари, "катедру (до тла) і ушкодив фісгармонію — на щасте сторож з родиною учувши гук прибіг з водою і угасив пожежу. Прочі металеві великі гранати не експлодували.

УКР. СЕЛЯНИ ДАЛЬШЕ ПАЛЮТЬ ПАНСЬКІ МАСТКИ.

У Бolestрашичах перемиського повіту підпалили невідомі люди, чотири стирти збіжа на фільварку Поляка Заїончковського. Шкода вноситься 46 мільонів мп. Невідомі люди підпалили стодола на польській фільварку у Слободі Золотій-бережанського повіту. Другої ночі підпалено в тім самім фільварку стайню, в якій містило ся 31 коней і 180 кірців збіжа. Збіже й коні згоріли. Пожежа перенесла ся на 10 стирт, які згоріли за кілька хвиль. Огонь був такий великий, що видно його було на 50 кв. км. Шкода вноситься 75 мільонів марок.

В селі Пересні сокальського пов. підпалена невідомою рукою чотири стирти збіжа на польській фільварку Вишнього Країнського. Щоб відтягнути населення, яке збігло ся стирти ратувати, підпалено в другім селі стіг сина. Обі пожежі погашено, одначе в Пересні збіже згоріло до тла.

В Тахані згоріло збіже на фільварку Бартманського. Шкода вноситься 12 мід. В тім самім селі підпалена підозріла рука будинку вїта; Поляка Єсенічного. Ціла стодола з великими запасами збіжа, 6 коней, 8 коров згоріли до тла. В тім самім часі згоріло на фільварку в Негусах 7 великих стирт збіжа і стодола з різними машинами, загальної вартості 80 мільонів.

В селі Сілець Беньків спалено одну стирту. Таксамо на фільварку коло Сльця Беньківського хотіли невідомі люди підпалити збіже, але їм не вдало ся.

В Каміні Струмилової невідомою рукою підложила огонь під фільварок бурмістра Позанського і спричинила шкоду на 10 мільонів.

У фільварку Журатин коло Буска пробували невідомі люди підложити огонь під фільварок, аде слуги в домі дідича прогналі підозрілих.

Нові підпали.

"Przegląd Poniędzialkowy" нотує кілька нових підпалів на фільварках: В Ляцькій Волі пов. Мостиска підпалено на польській фільварку три великі стирти збіжа, власности Теодора Гвоздзіка. Шкода вноситься кілька мільонів. На фільварку Жардів(?) пов. Яворів підложено огонь, жертвою якого упало кілька стирт збіжа. Редакція згаданого часопису кінчить нотатку такими погрозами: "Не грайте з вогнем!" Польський хлоп за кожний підпал відповідно реванжем і підпалом домів руських священників."

Динамітовий замах на стачію в Калуші.

"Gazeta Codzienna" доносить з Калуша:

"Перед двома днями невідомі злодійці підложили в двох місцях динамітові петарди на залізничному шляху коло стачію в Боднарові. Петарди експлодували. Подробіці подамо лізнійше". Далі від себе "Gazeta Codzienna" додає: "Се вже 70 випадок саботажу, а поліція не викривила ані одного винуватця. Така безкарність наражує польське населення на необмежений терор з боку українських бандитів".

В Бураківцях підпалено збіже польській кольтоніста.

В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ ЗАВЕДНО НАПІВ СУДИ.

Воевода Грабовскі оголосив на цілому терені львівського воевідства напів суди на винуватців підвалів, рабунку і т. д., яких має ся карати карою смерті. Така сама кара жде і сих, що були би співвинуватцями злочинців, хочби навіть через їх одобрюванє.

Винковий стан.

В перемильському повіті оголошено винковий стан. На оголошеннях в тій справі підписаний тернопільський воевода Ольшійскі. Рівночасно громадські уряди дістали наказ доставляти з громади по 10 селян для варті біля дворів а по 4 на залізничний шлях і мости. Війти пояснюють накази так, що сторожа і громада відповідає за знищенє дворів. Винуваткам грозить ся карою смерті. Відозви лісані по польській і українській. В м. Перемишляні закатеровано відділ війська в будинку "Народного Дому".

Справа Федака і товаришів.

Замість сензацийних відомостей про "великий процес за державну зраду, плянованє повстанє, переворот, спричиненє небезпеки для держави ззовні та громадянської війни внутрі держави" — читаємо в "Przegląd Poniędzialkowy" з 26. вересня таку скромну замітку:

"ВАРШАВА. Наш корреспондент повідомляє: Як довідуємо ся із компетентних код, швидко буде оголошена амнестія для 13 товаришів, протидержавного заговору у "Всходней Малопольське". Перед судом стане один лише Федак, обвинувачений у злочині заміреного убійства".

Новий замах.

В селі Утшкові, пов. Золочів, дня 19. вересня, невідомою рукою вкинула ручну гранату до помещканя управителя школи, польського дічка Лушкевича. Граната не вибухла. Мимо всіх зусиль, ревізій та арештування, поліція не удало ся вислідити винуватця.

Згоріли два фільварки.

"Chwila" доносить, що у Викторіві і Комаріві пов. Станіслав згоріли два фільварки графа Дездешицького. Шкода вноситься мільярди.

В селі Буянові пов. Журавно підпалено кілька стирт збіжа власности князя Чарторийского, вартості кількадесят мільонів.

Махно арештований в звязку зі заворушеннями в Східній Галичині?

БЕРЛІН, 7. жовтня. — З Варшави доносить, що арештоване Махна і Хмари було переведене польськими властями в звязку з останніми заворушеннями в Східній Галичині. Махно і члени його "штабу" були арештовані в Східній Галичині на підставі донесення, що вони беруть активну участь у повстаню Східної Галичини проти польського режиму. В обжалованю Махна польськими властями сказано, що він ділав в інтересі большевицькі, стоячи з ними в тайних зносинах.

Арештованих перевезено під військовому сторожем до Варшави, де їх уміщено в кріпостній в'язниці.

ВІСТІ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

ПРИВІТ УКРАЇНИ ТУРЕЧИНІ З ПРИВОДУ ПОБІД.

ХАРКІВ, 14. вересня. — З приводу перемог турецької армії Головою Раді Народних Комісарів Раді Народних Комісарів Туреччини свою радість і своє горяче привітання з приводу останніх перемог героїчної турецької армії.

"Будучи твердо упевненим в справедливості справи, во ім'я якої турецький наріє так хоробро бореть ся при надзвичайно тяжких умовах, Український Уряд висловлює щире побажання, щоби в близькій будучині перемог турецької армії закінчилися визнанням прав Туреччині і довгим миром, який дав би можливість героїчній країні, зруйнованій і знесиленій нерівною боротьбою, присвятити себе праці по економічному і соціальному відбудованю. Радянська Україна буде щаслива допомогати розвиткові дружній Туреччині Великого Нац. Зібраня.

Голова Раді Народних Комісарів **Х. Раковський**".

Україна і Туреччина.

Український радянський уряд вислав для ангорського уряду до Малої Азії санітарно-апроризаційний відділ Українського Червоного Хреста.

Приїзд естонської місії до Харкова.

Дня 1. вересня до Харкова прибула естонська місія. На другий день голова естонської місії Таман віддав Народній Комісаріят Закордонних справ, де його приймав Чаєн Колегієв Н.К.З.С. тов. Конарський. Розмова торкала ся головним чином справ, звязаних з діяльністю естонської місії на Україні.

Тов. Конарський підчас розмови між іншим сказав Таманові, що розстріл т. Кінгісепі естонським урядом зробив в свій час сумне враження на робітників і селян України. Таман висловив надію, що сей випадок не перешкаджатиме правильній роботі естонської місії в межах У.С.С.Р.

Радянська Україна на пражській ярмарку.

На пражській ярмарку зразків сеї осені в перше були представлені експонати Радянської України. Сі експонати займають площу в 200 метрів. Вони поділяють ся на дві частини. В першій частині розміщені сировина, яку має тепер Радянська Україна; друга частина уявляє виробу української хатної промисловости. В відділі сировини виставлено зразки футер і шкір, шетини, вовни, лікарських рослин, дерев'яних товарів, рогу, конит, спирту, смоли, соди, нафтаїну, камінього вугля і інших товарів. До кожної групи додані діаграми з статистичними даними. В другому відділі розміщені зразки українських хатних виробів, які експортують ся Всеукраїнською спілкою кустарних кооператив.

На лінії Конохів-Сколе-Стрий підложили невідомі особи динаміт під шини.

КОМПЕСІЯ АНГЛІШВ В НАФТОВІЙ ІНДУСТРІ.

Каблеграма до "Шікаго Трибюн" доносить: БЕРЛІН, 8. жовтня. — Того самогд-дня, як Микола Ленін відказав ся підписати угоду в справі концесій на Сибірі для Азійсько-Російської Компанії, уживаючи се як політичну зброю в дипломатичній грі, Україна підписала торговельну угоду далеко більших розмірів, бо передала одному англійськму синдикатови монополі над цілим експортом та імпортом в нафтових полях на Україні. Недалека будучність покаже, чи ся угода є дійсно новим політичним маневром совітського режиму, чи дійсним бізнесом.

Переговори в сій справі вели в Берліні український комісар Новаківський і полковник Гайн, як представник лондонського синдикату Гоббінга, та інші особи.

Полковник Гайн, який переговорював тут протягом шість місяців, говорить, що одна американська фірма стреміла до участі в тім ділі, але англійська фірма була проти допущення неанглійського капіталу.

Вістка про французькі переговори в Москві викликала велике занепокоєнє в Берліні і припшшила переговори між полковником Гайном і Новаківським.

Приїзд Коцюбинського і Шумського до Харкова.

ХАРКІВ, 18. вересня. — До Харкова прибув для докладу Коцюбинський, представник У.С.Р.Р. у Відні і Шумський, представник з Варшави. Вернув із поїздки з Німеччини комісар освіти Гринько.

Вища робітничча політехніка в Юзівці.

ХАРКІВ, 16. вересня. — В Юзівці, одному з найухвалілиших промислових міст Радянської України (лежить в Донецькому басейні в шасливному місці, де видобувають одночасно залізну руду і вуголь) рішено розширити дотепершню робітниччу політехніку через прибудавлє кількох нових відділів. Народний комісаріят харчованив призначив на сию ціль 1,500,000 золотих карбованців, з чого золотих карбованців, за купно учебних матеріялів у Німеччині. На оживленє самог центра промисловости Полтавщина вислала в Донецький басейн 215 вагонів збіжа.

Почта між Одесою а Берліном.

Між Берліном і Одесою завведено улішену поchtову комунікацію. З Одеси до Москви почта їде залізницею, з Москви до Берліна курсує почта літаками. Почта з Берліна до Одеси доходить в речині 6 днів. В найблизшому часі буде завведена воздушна почта між Москвою і Одесою. Організацію сеї почти відданю німецькому товариству, яке вже зачало працю в сьому напрямі.

Франція і Радянська Федерация.

Франція заключила з Радянською Федерацией господарський договір. В Парижі буде перебувати радянська господарська комісія, яка офіційально буде вести переговори з французьким урядом. Ся комісія має приготувати грунт для дипломатичної радянської місії в Парижі.

МІСТО СМІРНУ СПАЛИЛИ ГРЕКИ, А НЕ ТУРКИ.

ПАРИЖ, 16. жовтня. — Греки, а не Турки умисно спалили Смирну, — заявив ніш французський виставник Френклін Буйльон, який щойно повернувся з Близького Сходу.

Буйльон сказав, що Греки спалили також в Малій Азії 100,000 домів. Він заявив, що Греки поступали гірше, як Німці підчас-послдані війни.

Греки прийняли умови перемир'я.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 15-го жовтня. — Формальне прийняте Греками мударської армістической угоди зістало врученє ввєра по полудні всім підписаним державам грецьким високим комісарем в Константинополі Сімопульосом.

РАДЕК ПРО ЗНАЧІНЄ ДАРДАНЕЛІВ ДЛЯ СОВІТІВ.

МОСКВА, 10. жовтня. — "Росія піддержує тому Турків, бо все, що скріплює східні народи, визискувані міжнародним імперіалізмом, скріплює також Совітську Росію, яка находить ся в тіні тої самої імперіалістичної небезпеки", — сказав вчєра Карл Радек корреспондентови ньюйорського "Гералда".

"Росія" — казав дальше Радек — залежить також на свободнім переході через Дарданелі і вона не бажає, щоби задержувано кораблі, які приходять і відходять з її чорноморських пристаней. Таким чином Росія є життєво заінтересована в справі того проливу і її свої інтереси буде боронити всіма силами, які є до її розпорядности.

"Шість тижнів тому назад Лойд Джордж кидав громи на Турків, називаючи їх варварами, проти яких ціла Европа повинна виступити хрестоносним походом. А тепер Антанта заговорила про те, щоби запросити Туреччину до "Ліги Націй".

Відкинули угоду ізза блокади Дарданелів.

МОСКВА, 8. жовтня. — Орган комуністичної партії "Правда" говорить, що відкинєнє совітським правительством угоди, яку заключив міністер торгівлі і промислу Красін з Лесли Урктаргом, представником лондонської Російсько-Азійської Компанії, є безосередною відповідю на блокаду Дарданелів зі сторони Великої Британії.

РОБІТНИЧЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО В КАНАДІ.

В Вінніпегу при Укр. Роб. Домі засновано перший відділ Робітничого Запомогового Товариства в Канаді. Установчі збори членів відбули ся в суботу 30. вересня, на яких при заснованю відділу вписалось поверх 80 членів. На сих зборах вибрано тимчасовий головний заряд, як також і відділовий.

Перший масовий пропагандовий мітинг Робітничого Запомогового Товариства відбувся в Укр. Роб. Домі в неділю 8. жовтня, на яким вписалось, зложивши вступну вкладку, поверх 100 робітників і робітниць. До тепер вінніпегський відділ Робітничого Запомогового Товариства числить около 200 членів.

Кожний робітник і робітниця в Вінніпегу повинні в своїм власнім інтересі стати членами Робітничого Запомогового Товариства. За інформаціями можна зголошувати ся що дні в офісі Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

ЗАСІДАНЄ ВИКОНКОМУ ІІІ ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Дня 5. вересня під головуванєм т. Зіновєва відбуло ся засіданє Виконкому Комінтерна. Тов. Зіновєв від імені президії запропонував поширити порядок денний 4-го конгресу Комінтерна пунктами:

- 1) Пятіричє Жовтневої революції в звязку з майбутню світовою революцією.
 - 2) Наступ капіталу.
- Виконком сю пропозицію ухвалив.

Засіданє вислухало доклади філіпінської, південно-американської та південно-африканської секцій.

"Громадський Голос".

У Львові відновлено видавничтво радикальної часописи "Громадський Голос", яка виходитимє як двотижневик.

УВАГА! ПЕРШИЙ РАЗ В ВІННІПЕГУ УВАГА!

Драматично-Співацький Клубок Укр. Робітничого Дому

— відіграє —

В СУБОТУ, ДНЯ 21-ГО ЖОВТНЯ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

веселу комедію-фарсу в 3-ох діях А. Володького, п. н.:

Панна Штукарка

Ся комедія граєть ся пораз перший в Вінніпегу. В виставі беруть участь ліпші сили Драм.-Співацького Клубока Укр. Робітничого Дому в Вінніпегу.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ШНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ (включуючи военну таксу.)

ПРИХОДІТЬ ВСІ ЯКНАЙЧИСЛЕНТІШЕ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

UKRAINSKYI ROBITNYCHY VISTI

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не зберігаються, ті що допущувалися в різний раз, що бажав звороту своєї рукописи на місці її поміщення та зазначити поштову марку на її пересилку.

НА ЩО ВОНИ ЗБИРАЮТЬ ГРОШІ.

Масове віче українських робітників в Вінніпегу, яке відбулось 1 жовтня в Укр. Роб. Домі і ухвалена на ньому резолюція, пошлася в бодяче місце українську чорну сотню. І заперечала вона дивними голосами на шпальтах "Укр. Голосу".

Нічого так ненавидить українська чорна сотня, як те, що українські робітники стають перепрек дороги в її долароохалпній кампанії, коли робітники кажуть людям — не дайте себе обдурити масними словами ріжних доларових патріотів, а коли вони до вас прийдуть, покажіть їм двері.

Кілько разів обдурили ці панове редактори чорносотенних газет, адвокати і ріжні дрібні політикучі паразити довірливих українських робітників і фермерів в Канаді? Якими кличками вони вже не прикривали цих своїх доларових кампаній? Кого вже вони не кликали собі до помочі в сій роботі?

Постіди таку свою шараянську долароохалпну кампанію вони пробували перевести минулого року при помочі Жиди Боера, шифрартового агента з Монреала. Але самого Боера їм не вистарчало і вони сказали, що роблять сю доларову кампанію з благословення "диктатора" Петрушевича. Однак Петрушевич свого благословення на се такі не дав. Чому? Бо вря, що з сеї міліонової кампанії йому мало діданість ся?

Розуміють ся, що бов ся ві, бо як відомо, Петрушевич має у Вінніпегу свого представника в особі проф. Ів. Боберського. Канадійсько-українськi долароохалпні політикері не хотіли втаємничити Боберського у всі свої зделки з Боером, а той перестеріг Петрушевича. Боберський сам признав ся в Укр. Роб. Домі (він був в Укр. Роб. Домі разом з Назаруком дня 5. вересня), що редактори і адвокати не хотіли його втаємничити в сю боєрівську авантюру і він, побачивши, що починаєт ся щось недоброе, всіма силами старав ся се боєрівську кампанію озобити. Се він сказав в присутності Назарука. Боберський потвердив всі виборки боєрівських агентів в Вінніпегу, іхні "вечерини" в "приличних готелях", які так завзято обороняв редактор "Укр. Голосу".

З того часу минуло більше як рік часу. Час, як то кажуть, йде, а добра нема. Однаково хочуть жити (це й як жити!) петрушевичівці у Відні і боєрівсько-патріотична братія в Канаді. І от кишенювий годок сказав їм забути давні спори і створити об'єднаний фронт. Досвід збирання петрушевичівцями "позички" в Злучених Державах показав їм, що при спільнім фронті вони зможуть дещо заробити. Чому-ж се не зарібок, еси їз зібраних в Злучених Державах 111 тисяч доларів — 36 тисяч лишило ся в кишенях місцевих "представників", тобто тіла третя часть-всі "позички" лишилась в Злуч. Державах.

Чому би і нам не попрацювати "за третій сніг" — рішили вінніпегські долароохалпні патріоти. І почали писати до Петрушевича листи і просити його проголосити в Канаді "позичку", тобто доларову кампанію. Про се пише Петрушевичове "правительство" в своїм "маніфесті". А в Петрушевичових дипломатів у Відні також сталась кишенювова посуха. Петрушевичів представник в Злучених Державах др. Мишута пише, що із зібраних в Америці 111 тисяч доларів вже нічого не лишилось.

Отож спільні долароохалпні інтереси привели цих панів до одного спільного фронту і вони розпочали вже кампанію в Канаді, куди Петрушевич вивав для сеї цілі Назарука. А що українські робітники за всімами патріотичними кличками уміють розпізнати запродані лабодизни пихи цих панів, то пізнали вони їх і тепер та сказали — ані цента денікціям!

І спинаючи знова зі шпальт "Укр. Голосу" громий і прокляти на адресу українських робітників. А редактор сеї прохадної рептилки, маючи дуже делікатні пілсудсько-соціалістичні нерви, почав синати свої лайки та прокляти на право і на ліво.

Українські селяни і робітники, які повстають в Галичині проти польсько-шляхецької влади і яких польська дифензивна пакує в тюрми — се яничари, для редактора "Укр. Голосу". Української буржуазії нема, а еси і, е, треба сказати, "що вона дуже дурна". Чому вона дурна? Бо "вона не намагаєт ся добути ся влади для себе", каже "Укр. Голос".

Се чим нема української буржуазії — про те ми спорити з редактором "Укр. Голосу" не будемо, а дамо в сій справі слово тому, хто виріс в її рядях і разом з нею "будував самостійну державу". А те, що для редактора "Укр. Голосу" і цілої долароохалпної "патріотичної" зграї повстають проти польської шляхти галицькі селяни і робітники се яничари, ми вловні віримо. Так, так. Се яничари. Як посміли вони підняти свою мольову руку проти "ясновельможного союзника" — пана Пілсудського? І то тоді, коли ще у Варшаві не всіли захохнути сліди редактора "Укр. Голосу".

Віримо також редакторів "Укр. Голосу", що українська буржуазія не тільки "дуже дурна", але й рабська піда. Ось що пише полковник Січових Стрільців Юліан Чайківський про ту українську буржуазію в книжці "Як Галичани втягнули в контрреволюцію".

Галицький селянин сповнив свою роллю. Скоро повстала майже стотисячна армія, яка цілих вісім місяців боролась по геройськи в переможних боях, в голоді і холоді. Зубожіле до краю селянство вийшло із своїх землянок і спинало в стрільцькі лави. Жінки зносили останні свої жіночі сорочки і збирали своїх стрільців. Галицькі стрільці потрапили під Львовом на наступні в снігу і морозі із негами обутими в солому.

Що робила дрібнобуржуазія (українська) політика. Вони займали старі місця польської шляхти і бюрократії та усі їх мрії були сповнені. В дійсності про широку масу робочого народу, про їх інтереси не дбали і не думали дбати. Те, в чому полягала вся суть вільної національної і соціальної боротьби галицького пролетаріату з польською селянською, себто земельне питання було не вирішене. Впродіт журажеский земельний закон ніколи, однак у жодя бо не думав нікого переконати, поки не скінчить ся війна. Всі яничари се носили польського паня, а передовістні ті, які позивали на тепленьких неморських стільцях, в яких самих були часами гарна земля, а причаїти більше ніжодя мрія.

В дійсності ті польські панні-дідки та урядники, які не встигли втіяти в Польщу, в дійсності вийшли прекрасні люди собі в своїх палатах, ба навіть користували ся більшими привілеями, чим звичайний громадянин. Не дай боже, щоб свої вільні молодіжники-команданти посяли був їх зачинити або зарештувати. Запас на його блуду голову грони летім із Станисла-

вова а секретар шотландців "радикал" Макух, який відмовився в обранні польських ділків та по польським просям-випадам.

А за те, не дай боже, як блідий хлоп зимою пішов до панського ліса дров або хворосту взяти. Ой, біта-ж його була скіра, біта.

Галицько-українська дрібна буржуазія доповнилась се тепленьких посяд зараз почав виповнювати своє власне задане. Почали набивати кишені, торгувати, продавати, брати забори, одних словом усім скляним зробили се дрібними буржуазіями із великими жовтками, почали галичаним, фактованим, лавками.

Найвищої точки се обурювання, шляхом розкриття народного добра, дійшло в кляноно-богатому бориславсько-просянському шотландському районі. Нафтою заповнив ціля Галичина, від кожного майже "поважнішого" політика шло нафтою.

І от що цікавішого, однак зовсім природного вишло. Галицько-українська буржуазія, чим сль-ніше в неї напугали кишені, тим більше забувала всю свою ненависть до своєї сутерені.

Ми бачили, хочби у такому Чорткові, як поштовий комісар Юрчинський та окружний командант Оробию жодя дружно по приятельськи із польськими ділками і старостами, брали в обурюю іх перед діном хлопством. Тоді як хлопська кров лила ся рікою під Львовом, Оробию та Юрчинські бавовали, пили, танцювали із польськими панями.

А Юліан Чайківський, будучи полковником Січових Стрільців, пережив цілу революцію на Україні і в Галичині, був сам завзятим патріотом, бо навіть готовий був розстріляти з своїми Січовими Стрільцями Трудовий Конгрес в Київ, еси-б він був заявив ся за федералішею з большевиками. Про се пише ніхто інший, лише сам Назарук в книжці "Рік на Великій Україні" (стор. 107).

Побачивши як виглядає патріотичне "визволене народу", полковник Чайківський перейшов на службу до радянської влади. Але гнила петрушевичівщина осталась вірна собі в своїй льокайській політиці. Антантa віддала Галичину польській шляхті, антанту проклінає Назарук в своїй книжці "Рік на Великій Україні" і в антанті жебрають нині ласки Петрушевич і його відпорушники.

Обцилувавши ручки польським паночкам в Галичині, вони кинулись в обійми царського генерала Денікіна, якому відвоювали від українських робітників Київ. За їх льокайське вислугоуванє ся в Галичині, польська шляхта плонула їм в пикну, Денікін полетів, в Чорне море. І кудж мають йти лабодизники? До антанті. А щоб йти до антанті — треба мати долари. А до кого йти за доларами? До українського робітника і фермера в Злучених Державах і Канаді. Іти за доларами до того українського хлопа, якого скіру вони били за вязанку хворосту, взятю у панського ліса тоді, як Петрушевичі і Макухи мали в Східній Галичині владу в своїх руках.

"Ой, біта-ж його була скіра, біта". Була біта українським буюком і на розказ українських панів за те, що "не дай боже, як блідий хлоп зимою пішов до панського ліса дров або хворосту взяти".

Тепер сю хлопську спину бе польсько-шляхецький бук. Бе і пакує в тюрми, карає безмілосердно. І щоб роблять українські пані? Вони кажуть до канадійських українських хлопів: "позичте" нам 50 тисяч доларів, та ми постаремо ся випросити для сини ваших батьків і братів Галичині це антантського буюка. А до антанті кажуть: бачиш, наша спастительнице, галицькі селяни і робітники паять панські садби і ніхто бе може найти виновника. Возьми ти до них свого демократичного буюка, але допусти нас хоч до канцелярських посяд, а ми вивоника тобі надаємо, бо знаємо як шукати між своїми. Коли-ж робітники і селяни в Східній Галичині, пускаючи з димом польськi фільварки, піднімають зарозом кідч — проч з панями, як польськими, так і антантсько-петрушевичівськими, то тоді сї панове називають їх галицькими селяни і робітників — яничарами і думають, коли-б вже їм вдало ся дістати в свої руки антантського буюка, то... біта-ж буде знова скіра того яничара (українського селянина і робітника).

Колі сей клич галицьких селян і робітників, які завзято борються хочуть позбутися всіякої панської влади, підхопили українські робітники на своїм віну в Вінніпегу, то сим вони витягнули за язык хрунів з "Укр. Голосу", які на адресу катованіх пільською владою в львівській тюрмі українських робітників закричали — яничари. Не вдержались і показали таки всю свою хрунівську душеньку до самого дня.

Та ми сему не дивуємо ся. Се еше раз перекоує нас в тім, що ми е праві, коли кажемо: не дайте ані цента денікціям!

КОМУНІСТИЧНА СПІЛКА МОЛОДІ СХ. ГАЛИЧИНИ.

Історію Комуністичної Спілки Молоді в Галичині можна розбити на три основних моменти, яких ми послідовно торкнемо ся.

В минулому робітнича молодь не мала зовсім своїх організацій. Певний відсоток сеї молоді, правда, входив до організації галицько-українських робітників, як от "Праця" або "Воля", але й там вона не творила окремої організаційної одиниці.

Селянська молодь здебільшого входила у всікі "Січи" та "Соколи" — спортивні організації, часто з певним революційним відтінком, але з яскравою ознакою націоналістичною ідеологією.

Що до інтелігентської молоді, то вона відбивала на собі всі негативні риси української галицької інтелігенції: відірваність від трудових мас, поверховність, інтриганство, безпринципність, шовінізм. Дуже розвиненим серед галицького студентства був потяг до "аполітичності" і "чистої науки". Боротьба з польським студентством за оволодінє львівським університетом, яка досягла найбільшого заострення в 1910 р., носила характер національний характер. Але все таки серед шкільної української молоді в Галичині здавна існували так звані "Драгоманівські гуртки" — соціалістична об'єднана найбільш близького пролетаріату студентства.

При таких обставинах надто важко було організувати робітничу молодь в Східній Галичині, особливо, коли дода-

важало, що праця в спільних студентських організаціях е неможлива і веде тільки до затемнення соціалістичного світогляду та марного витрачання енергії на справи, що нічого сльшого не мають з соціалістичною молоддю.

2. Покликати до життя окрему організацію української молоді і в сій організації повести енергичну працю в напрямі поглиблення соціалістичного світогляду серед найширших кругів української студентської і робітничої молоді.

3. Приступити негайно до видавання органу української соціалістичної молоді.

4. Залишити всяку кооперацію в політичних справах з молоддю буржуазного табору, уважаючи, що основним і невідкличним заложеном соціалістично думуючої молоді — се праця, оперта на боротьбі клас.

Утворив ся ще й "Кружок Студентської Комуністичної Молоді Східної Галичини".

Але одно лише інтелігентське юнацтво, навіть в найдідшій своїй частині, не може, звичайно, служити основою комуністичного будівництва серед молоді. І ось після довгої праці, після поборювання надзвичайних труднощів та перепон починаєт ся утворення комуністичних спілок молоді і організаційне звязуванє їх в одно тіло. Сей рух осягнув свого найбільшого розвитку в літі 1921 р. і на ІІ конгресі Комітерну Молоді було вже представництво Комуністичної Спілки Молоді Східної Галичини.

Грунт для праці К.С.М.С.Г. е досить влячний. Робітничі маси молоді нафтного Бориславського району, дуже численне молоде брацтво, ждуть свого організатора і підтїчного провідника і, після жорстокої науки імперіалістичної та горожанської війни, можуть бачити його лише в особі К.С.М.С.Г.

глумились над українським селянством і робітником Галичини, зогнали в польських тобарах. А про галицьку армію дїше і не згадувати. П трагедія всім відома. Навіть Врангель до певної мїри заопікував ся своїми служавцями, але Петрушевич ограбив галицьку армію до посідної нитки і запровадив її Денікінову, втік до Відня.

Одна е дішна робітничо-селянська армія — се армія радянських республік. Вона одинокa боролась за інтереси робітників і селян.

"Ой, боить ся же її ріжні царські та царські українські люка! А вїтї армії е тепер і галицькі січові стрільці. І вони тільки ждуть хвїд. Іх вже не підмають ні Петрушевичі, ні Назаруки... О, що ні, то ні!"

Чому сї робітники і селяни йдуть служити своїм катом?

Про се говорити ся в кожнім числі кожної робітничої часописи.

А раз пішовши їм служити, мусять виконувати те, що пан хоче. І галицькі селяни і робітники мусять виконувати те, чого хотів "диктатор".

Цікаву картину розповів присутним на мітінгу в Укр. Роб. Домі Січовий Стрїлец.

Петрушевичів старшини хотіли відослати з Борщова одну компанію Укр. Січ. Стрїльців на фронт проти большевиків. Компанія збунтувала ся і жадала, щоб її відослано під Львів на польський фронт. Тоді компанія розоружилась, замкнула в школі, а відтак по одному випускали і котрий відмовляв ся йти проти радянських військ, пускали кудю в лоб.

Ми навіть не хочемо перечити, що сим галицьким селянам пускав кулі в лоб такий самий галицький селянин, може навіть односельчанин.

Бо так хотіли пані, які його обдурили.

Але всі і завжди дурити не можна.

Читаємо ми "патріотичне" оголошенє про представлєнє, в якім подають ся імена учасників з "титулами": коло імени жонатого мушени стоїть титул "пан", коло імени замужньої жінчини стоїть титул "пані", коло імени дівчини — "панночка", а коло нежонатого мушени нема ніякого титулу.

І за що тих нежонатих пошадив така образа? В ширю радиг би їм застрайкувати, поки не буде поставлено належного їм титулу "пані"... Еси-б вже не було зовсім титулу, то тоді б його бери. А то видно, що хтось і на сїм робить інтерес.

Мислі.

ЧОГО БУДУТЬ ДОМАГАТИ СЯ АМЕРИКАНСЬКІ МАЙНЕРИ.

КЛІВЛЕНД — Джан Л. Лус, голова майнерської юнії, оповістав тут, що на конференції змутовленими операторами, яка має відбут ся з початком сїчня, майнери в області м'якого вугля будуть домагати ся, щоб теперішню угоду в справі наємної плати продовжено на дальших два роки, щоб завведено 6-годинний день і 5-денний тиждень та півтораразову платню за надчасову працю. Він сказав, що прогрессивна комісія майнерів затвердила ті домагання і вони будуть становити основу переговорів над новою угодою, яка має увійти в жите, коли скінчить ся теперішній контракт з днем 31-го марта 1923.

Лус казав, що не зроблено ще нічого в справі домагань майнерів при твердїм вуглю, яких контракт з операторами скінчить ся в осени слїдуючого року. Він казав, що се е зовсім окрема справа, якою займаєт ся організація майнерів антрациту.

Польський уряд дав дозвіл на переїзд через територію Польщі 600 російських емігрантів, які вертають з Чехії до Росії. Емігранти мають бути привезені на прикордонну стацию Столбці, де поступлять до розпорядження совітської влади.

ПАРАДОКСИ.

Думав-вже я залишити свої парадокси... Може їх ніхто не читає, думав я; я головоно бов ся, що може не читають ті, кому я їх присвячував.

Аж бачу, не тільки що читають, але ще й пошлом мене, Мусієчка, зробили за них.

Щиро признаю ся, що такої заслуги не сподівав ся. Питав я людей і сам переглядав всі виборчі списи, але щоб Мусій кандидував на посла — такого не стрічав.

Виходить так, як в тій пісні: "Без мене мене женили, Мене в дома не було".

А "кореспонденти" "Укр. Голосу" думають, що зробили велике відкритє і... радєнки, що дурнєнки.

Пише "кореспондент" "Укр. Голосу", що їм, сим чотиром хруням, що не встали підчас голосування резолюції, тїлко бо само слухати цитати з книжки Назарука "Рік на Великій Україні".

Як бачимо, часом і хруні мимохіть скажуть правду. О, їм було гідко слухати сї цитати, бо в тій книжці Назарук показав всю гідоту петлюрівщини.

Колі сю книжку читати петлюрівщину, йому робить ся гідко, але коли її читає робітник, то бачить в нїй де й другу сторону гідоти — петрушевичівщину.

Між петлюрівщиною а петрушевичівщиною ріжниця тільки в орієнтаціях: одна ішла до Пілсудського, а друга до Денікіна. А шляхи до одних них вели через багно зради працюючих мас України і Галичини.

Ми вже нераз вказували, що в чорносотенних редакторів шось не асе в порядку в головах. Головно, коли мають до діла з рахунками.

Певно читачі ще не забули історії з 200-тисячними доларів, від яких редактор "Укр. Голосу" відорвав два зєра, а відтак "оправдував ся", що мовляв, еси редакторів "Свободи" можна шахрувати зєра, то чому ж менї не можна сего зробити.

Дєжкі українські доктори кричали перед людьми на вічу Назарука в Board of Trade салі в Вінніпегу: жертвую на народну шль \$50.00.

Пізнайше, дивимось, а в "Укр. Голосі" поквитовано тільки \$5.00. Дєсь поділось по однім зєрі, які знижили "народну справу" о 45 доларів з 50-ти.

А ось ще трошки звірєвої "патріотичної" арифметики.

Польська влада проголосила в Галичині владу. Галицьке українське населенє рішило покинутувати сї вибори. І "Укр. Голос" пише з приводу сего за "Дїлом" таке:

"Перший відгукнув ся на проважаний польською окупантa, Ширший Народний Комїтет, найвищий орган найбільшої української, національно-демократичної партії в Галичині, що радиг дня 26-серпня".

А трохи нижше "Укр. Голос" пише, що "до становища національних українських партій" прилучили ся інші групи, між ними і "Українськi соціал-демократи, рішенєм партійної Екзекутиви з дня 25-го серпня."

Ширший Народний Комїтет радиг 26. серпня... Ше тільки радиг... А соціал-демократи рішили не брати участі в виборі 25. серпня. І протє соціал-демократи прилучились до комїтету.

А може в Галичині дати дїш в місяцях-хвїлять ся не від першого до трїнадцятого, але від тринадцятого до першого?

З тою "патріотичною арифметикою виходить таке, як з Петрушевичовою орієнтацією на український народ.

На народ дивлять ся, а задом чимчикують до антанті.

Редактор "Укр. Голосу" часом любить побавитись в донкіхотєрію і починає воювати з вітраками в полі. Він починає когось-переконувати, що польська армія, якою воював Галєр, складалась з польських робітників і селян.

І кому він се доказує? Ми ніколи не чули, щоб хтось сему заперечував. І Колчакова, і Денікінова, і Петлюрова, і Пілсудського і навіть Петрушевичова армії — всі вони складали ся не з панів, але з робітників і селян.

Тут тільки може йти мова про те, чим інтересам сї армії служили: своїм чи панським?

Візьмемо галицьку армію. Сам Назарук каже, що галицька армія, зійшовшись в 1919 році з радянською армією, мала перед собою тільки одного ворога — шляхецьку армію Галєра — галицька армія хотїла разом з радянською йти бити армію польської шляхти, тобто бити тих польських робітників і селян, які обороняли інтереси польської шляхти.

Того хотїла галицька армія, того хотїла і радянська армія. Але того не хотів Петрушевич і його "міністри", ті, що вшідювали ручки польських панів в Галичині. Вони сего не хотїли тому, що інтереси польської шляхти для них дороздї, ніж інтереси галицьких робітників і селян. І вони сказали своїй слухняній армії встроїти багнеті в груди своїх братів — робітників і селян України.

І що-ж, сї слухняні автомати се зробили, хоч інстинктивно відчували, що роблять не те, що треба.

Але робили, бо так "пан диктатор" казав. А се були робітники і селяни.

Яку нагороду дали пані тим робітникам і селянам, які борились за їх інтереси?

Польські пані пакують в тюрми польських робітників і селян; вранглівиці і денікцінки гниють та голодують в Богдариї, Сербї, Константинополі, і утїкають до Росії і на Україну, еси мають змогу. Петлюрівці, ті українські селяни і робітники, що служили Петлюрі і

СМЕРТЬ НЕЗАВИСМОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ НІМЕЧЧИН.

(Кореспонденція до "Укр. Роб. Вістей")

Сими днями закінчив в Гері свої наради останній зід Независимої Соціал-Демократичної Партії, котрий всіма проти 9 голосів (між ними старого Ледебура і брата Караа Лібкнехта) ухвалив об'єднатися зі шайдеманівцями, котрі рівнож в Аугсбургу одностайно вирішили об'єднати. Се об'єднання відбулось на днях в Нірмбергу. Про се об'єднання, котре приготувано вже від довшого часу, ми вже раз писали в нашій часописі. Сегодня хочемо ще раз розібрати отсю подію, яка для робітничого руху в Німеччині і на світі має велике значення.

Згадні, спричинені через імперіалістичну війну, мали і тої наслідки, що суперечності реформістичних і революційних течій в робітничому русі виявлялись "остріше". Побіч реформістичної партії шайдеманівців і революційної К.П.Н. повстали підчас війни і по війні пролетарські партії, які репрезентували нерішучу хитаючу ся частю пролетаріату та були виразом неспівної революційної ситуації в Німеччині. Комуністична Робітничая Партія Німеччини містить в собі головні анархістичні і синдикалістичні елементи; її вплив на робітників незначний. До більшого значення дійшла Независима Соціал-Демократичная Партія. Вона повстала підчас війни через організацію сецесіоністичної старої Соціал-Демократичної Партії, набула по війні велике значення, головне підчас революційних рухів в 1919 р. і стрітила в зідді в Гале 1920 р. більшу частю своїх членів і свого впливу.

Зате Независимої Соціал-Демократичної Партії з шайдеманівцями спричинила несповісність сеї партії до життя, котра її характеризує від першої хвилі її повстання. Воно довстала наслідком воли мас боротися проти війни та імперіалістичного уряду. Тактика старої партії змусила її покинути стару партію. Однак провідники Независимої Соціал-Демократичної Партії вели тоту боротьбу невідомими засобами, бо вони і під теоретичним і організаційним зглядом стояли і даять на становищу старої партії. Спільнота праці в кайзерській райхстагу, до якої належали сецесіоністи старої партії — офіційно заснована партія в цвітні 1917 в Готі — не могла здобути навіть на поважний протест проти воєнної політики. Доперва Лібкнехт, за котрим стояли маси, примусив їх вно голосувати проти воєнних кредитів. Вони навіть в той час, коли вже існував союз спартаківців під проводом Розі Люксембург, засадничо заявили за обороною краю. Спартаківці, котрі ще тоді належали до Независимої Соціал-Демократичної Партії, організували під проводом Розі Люксембург масові акції, партія Независимих Соціал-Демократів придлялась тому безчинно. На своїм першій зідді незалежні задержали назву Соціал-Демократичної Партії, підчеркнувши, що їх старої партії верство, що вони покидають її наразі. А старий Кавтський, що на старі свої роки стратив розум, вже тоді підніс, що ціною незалежності є об'єднання зі старою Соціал-Демократичною Партією.

І хотий маси, які належали до незалежних протівних буди і є сьому об'єднанню, провідники незалежних се всі мали на увазі. Тому то теж їхня політика по листопадовій революції нічим не ріжнлась від шайдеманівців, народні комісарі, що вишшли з незалежних в листопаді 1918 р. не вели іншої лінії, як народні комісарі з табору шайдеманівців. Лише героїчна боротьба німецького пролетаріату на весну 1919 р. проти буржуазії примусила саму управу партії, проти своєї власної воли, застосувати свою тактику до сих стремлень німецького пролетаріату. Так то повстала в Ляйпцігу їхня про-

грамма, програма, що мада за основу систему рад. Вона вишала засаду диктатури пролетаріату і опрокинула анархістичні акції поодиноких груп і осіб. Вона однак не заявлялась проти уруженого повстання, котре малоб за ціль здобути політичної влади. Уже перед здобутем політичної влади мада-б бути заведена організація рад як засіб пролетарської боротьби. Сея програма виявила повні хиби Независимої Соціал-Демократичної Партії; тоб то нерішучість і безсиле. Програма жадала міжнародного об'єднання і спільної боротьби робітників на цілому світі, бо розширене капіталістичного світового господарства спричинює шораз більшу залежність робітників в одному краю від робітників в других краях. Однак з сього незалежні не витягнули послідних консеквенцій, бо вони не вступили в Комінтерн і не причинились до створення революційного, спосібного до боротьби Інтернаціоналу. І на ділі незалежні не старались здійснити поодиноких точок, Ляйпцігської програми. Провідники незалежних все спротивлялись масовим акціям, котрі ставили собі за ціль здійснене тих поодиноких точок.

Задля браку ясної революційної програми, незалежні, котрі ще остро поборювали Носке, шораз більше зближались до шайдеманівців та віддавались від робітників, котрі були зорганізовані в К.П.Н.

По розкол в Гале, де більшість незалежних вступила в Комінтерн, положене оставших незалежних стало дуже важке. Гору взяло правє крило з Кавтським і Брайтшаймом на чолі. Воно уважало своїм завданням гавувати революційну енергію пролетаріату. Тому то вони стали горячими оборонцями опортуністів в профспілках, тому теж вони піддавалися проти Радянських держав, проти німецьких комуністів та проти Комінтерна.

Очевидно то нерішуче становище мусіло теж мати свій кінець. Коли правє крило незалежних пропагувало коаліцію з буржуазними партіями, редакція "Фрайгайт" мусіла задовольнити волю мас і прогнати Гайффердінга. Але вже при кризі кабінету Вірта на весну с. р. Ц.К. незалежних подав усліва, під якими вони могли-б брати участь в буржуазному уряді. Так то Ц.К. підготував терен для визнання коаліційної політики і власних членів. По убійстві Ратенава незалежні заявили без застережень свою готовість вступити в уряд, а се для вратованя республіки. Значить, незалежні покинули явно свою революційну позицію, котру вони все мали лише в роті, вони перейшли в табор реформістів. Між ними а шайдеманівцями не було більше ніяких ріжнень.

Вже в осені 1921 р. незалежні мали замір утворити разом з шайдеманівцями "спільноту дая парламентарної праці". Однак сьому перешкадла лрпрограма шайдеманівців, ухвалена незабаром в Герліцу. Шайдеманівці утворили тоді зі Стіннесом коаліцію. Очевидно се утрудило роботу Гайффердінга і Кріспінів серед своїх партійних товаришів. Вони тоу цілий рік приготували їх до сего об'єднання. І по році вони дійшли до сього переконання, що Герліц не може бути перешкодою для об'єднання, що вони можуть засідати в уряді разом зі Стіннесом, що вони можуть брати участь в коаліційному уряді, хотьби в нім засідав і Гельферіх.

Отсь нерішуча політика зруйнувала партію, що колись числила 800.000 організованих членів. Сегодня вона має ледви 200.000. Її каси порожні, її дефіцит вноситься мільони. Скоро "Фрайгайт" перестане виходити, а остане в Берліні як центром орган лише шайдеманівський "Vorwaerts".

Шайдеманівці зовсім не мали тому потреби вичернись Герліцкої програми. В новій тимчасовій програмі, яка має шумний титул програми акції, вичислені лише жадаїя, під котрими може підписатись і буржуазно-радикальна партія. Її основою є охорона німецької республіки та виконане Версальського договору. Шляхи до осягнення всіх цілей в ній не подані. Вони остають ті самі, що доси: коаліція профспілок з тяжкою промисловістю, для більшої експлуатації німецького робітництва і поборюване комунізму шляхом репресій проти німецького робітника. Дая випрацьована постійної програми вибрано в Нірнбергу комісію, в котрій провдуть Кавтський. Вплив Кавтського в сій комісії вказує теж на тенденції нової програми.

Без сумніву провідники об'єднання не осягнуть ціли до якої вони стремлять. Коаліційна політика, котру вони ведуть, викличе у мас зовсім протівні наслідки. Дорожнеча, продовжене робочого часу, усунене політичних і економічних прав

Р. Васильченко.
Берлін, вересень 1922.

НОВЕ В СХІДНО-ГАЛИЦЬКІЙ СПРАВІ.

Східна Галичина, завдяки її багатим нафтовим жерелам, уявляла з себе занадто ласий шматок з відломків старої Австро-Угорщини для того, щоб не викликали за себе боротьби поміж державами переможцями, як тільки справа дійшла до розподілу між ними здобичи.

Вже у Версальській угоді, що є першим по часу міжнародним документом, що фіксує сей розподіл, боротьба навколо Східної Галичини в повним ходу. З Версальської угоди складається згідно пакту VIII лише з земель з безперечно польським населенням. Східні кордони сього молодого хижачка повисли якось у повітрі. Їх встановили (пакт 87) самі держави Антанти.

Англійська група капіталу, інтереси якої в значній мірі збігались тоді в польській справі з інтересами імперіалістичної Франції, погоджуючися на утворенне Польщі, все-ж забезпечує собі свободу маневрування відносно галицької нафти і Польща повстала з Версальської угоди без східних кордонів.

Слідуючим етапом в сій боротьбі був вступ польської війська на територію Східної Галичини і збройна боротьба поміж Польщею і Галицькою республікою, що була утворилася на підставі "піван на самовизначенне народів" на прикінці 1918 року. Польща в порозумінню і за підтримкою Франції почала встановлювати свої східні кордони: сідию кушетів, армат і панцирних автомобілів, з французьких арсеналів. Зя збройна боротьба на терені Галичини відбила боротьбу між Англією і Францією у Вищій Союзній Раді. В діті 1919 р. Англія здала тимчасово свої позиції і справа закінчила ся компромісом. Постановою Вищої Союзної Ради з 25. червня 1919 р. — Польщі було дозволено окупувати Східну Галичину аж до Збруча. Але одночасно зазначало, що остаточно долю Східної Галичини вирішити Антанта "згідно з волею населеня Східної Галичини". Франція спекулянула на "большевійській небезпеді". З помірковань політики "кордону колючого дроту" проти Радянських республік Англія пішла на компроміс, відклавши на деякий час рішучий бій за галицьку нафту.

В північних міжнародних актах, що відносять ся до розподілу здобичі, що дістала Антанта від рвзгрома німецької австрійської імперіалістичної групи, Англія старанно забезпечує для себе правні можливості для сього бою.

Сен-Жерменська угода (10. вересня 1919 року), що нею розташовано стару Австрію, передає формально суверенітет над Галицією Антанти і сям підкреслює тимчасовість Східної Галичини під Польщею.

Постановою Вищої Союзної Ради від 8 грудня 1919 р. між Польщею і Східною Галицією проводиться ся формальний кордон — так звана лінія Керзона.

Севрська угода (10 липня 1920 р.) зазначає кордони між Східною Галицією як формально окремою державною одиницею та Румунією і між Східною Галицією і Чехословаччиною.

Одночасно англійський капітал звязав ся з галицькою буржуазією і її руками підготував збройні сили зі збитого з пантедику галицького населеня, що має відограти ролю "арматного мяса" в боротьбі Англії з Францією за галицьку нафту. Французькому жандарму в Галичині — Польщі Англія протиставить свого жандарма галицьку буржуазію, що її представляє уряд Петрушевича.

Зараз навколо Східної Галичини знов заходилось. Боротьба за галицьку нафту вступає в нову фазу. За час окупації Східної Галичини французський капітал шляхом концесій одержав від Польщі пустив глибокі корні в нафтовій галицькій промисловості. Участь інших груп капіталів в галицькій нафтовій промисловості, порівняно з французькою мабля бачити зі слідуючої таблиці:

Франція	63	відсот.
Швейцарія	10	"
Польща	9.35	"
Англія	6.40	"
Голандія	4.32	"
Австрія	3.12	"
Бельгія	1.46	"
Угорщина	1.18	"
Чехословаччина	0.41	"
Німеччина	0.03	"

Галицька нафта таким чином є фактично вже в руках Франції. Між тим все те, що об'єднувало ще Антанта зникло. "Сердечна приязнь" між Францією і Англією набрала характеру отвертої ворожнечі. Після лонднської конференції Антанта луснула. Конкуруючі групи капіталу вживають шалених заходів, аби закріпити за собою свої позиції.

Спроба Польщі притягнути свою користь східно-галицької справи шляхом переведеня виборів до союму в Східній Галичині, означає не лише бажане Польщі остаточно загарбати Галичину, а також і в значно більшій мірі — змагане Франції закріпити за собою галицьку нафту і змістити своє становище на схолі.

Намір Польщі що до переведеня виборів до союму в Галичині, звичайно викликали заворушення в Англії. За інтерпелляцією в англійському парламенті в справі можливого переведеня Польщею виборів в Галичині послідував протест англійського посла у Варшаві. В особистій офіційній розмові з Писудським і міністром закордонних справ Нарутовичем англійський посол вираз-

но підкреслив, що на основі відомої постанови Вищої Союзної Ради східно-галицька справа є справа міжнародна і тому Польща не має ніякого права переводити в Східній Галичині вибори до польського союму.

Одночасно забили на гвалт відповідними інтерпелляціями в парламенті також Італія. Звичайно, се не зупинило підготовку Польщею виборів в Східній Галичині і не звернуло її зі шляху, по якому вона прямує за підтримкою Франції в східно-галицькій справі. Проте котрнанвер Англії і Італії примусив Польщу знити то і шукати нових форм змінення польського ярма на Східній Галичині.

Польща видвинула проект автономії Східної Галичини. Сей проект — вона розсилає чужоземним представникам, що акредитовані у Варшаві, разом з нотами, в якій польський уряд заявляє, що "громадська думка Польщі не може примиритись" з непереведенею виборів до польського союму в Східній Галичині. Сим закінчуєть ся обертлі Францією англійських позицій в галицькій справі, що попереджував бій між ними на пленумі "Ліги Націй".

Галицька справа переживає зараз найкритичніший хвилю. Польща ставить ставку на остаточну і цілковиту анексію Східної Галичини шляхом досягнення ухвали антанто свого проекту автономії, що входить як частю в польську конституцію. Вирішуючи східно-галицьку справу, імперіалістичні хижакі керують ся власними інтересами і міркуванем боротьби, що точить ся між конкуруючими імперіалістичними групами. Східна Галичина є не лише об'єкт а також засіб сій боротьбі і звичайний об'єкт торгівлі між протівними сторонами. І хоч міжнародна ситуація зараз значно відмінна від ситуації 1919 р. проте не виключаєть ся ні в якому разі можливість повтореня не в гіршій формі сваволі і насильства над масами східно-галицького населеня, ніж уявляла собою компромісна постановою Вищої Союзної Ради від 25. червня 1919 р., що санкціонувала окупацію Польщею Східної Галичини.

Більш ніж коли небудь раніш збільшене Східної Галичини з під імперіалістичного ярма Польщі залежить від самих мас східно-галицького населеня. Повідомленя польської преси про штурмане бомб в будинки польських старостів, слух потягів під откоси і руйнація телефонічної і телеграфічної комунікації і бойкот при всяких умовах виборів до польського союму свідчать, що в галицьких мас відбувають ся саме той процес, який має покласти кінець торгівлі Східною Галицією, як імперіалістичним хижакам так і власною буржуазією, що теж ласуєть ся при сьому.

В Торонто, Онт.: Михайла Бойчина і Івана Бойчина.

В Віндзор, Онт.: Івана Бойчина.

І. Мидев.

Корбін, Б. К.

На поклик т. Т. Гушула з Колмен і Л. Кулінія з Корбін складало на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і на передплату \$4.00. На будуче як майні пічнуть робити більше чим дватри дні в тиждень постаруюсь прийти нашій часописі з більшою помічю.

І. Маркевич.

Вінніпер, Ман.

На поклик т. Лілі Когута складало \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю всіх робітників прийти з помічю нашій часописі.

І. Гнатюк.

Дромгелер, Алта.

На поклик т. А. Войтишина складало на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і на передплату \$4.00. Хай жне робітничая преса!

Петро Скакун.

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "У. Р. ВІСТЯМ"

Гардівид, Алта.

На поклик тов. В. Лазарука складало \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю зложити по \$5.00 (або кілька хто в спроможі) слідуючих товаришів:

В Гардівид, Алта.: Нестора Ярославського, Андрія Коляку, Дмитра Бординока, Дмитра Возняка, Нестора Боднярюка, Стефана Рашківського, Дениса Ластівку, Митра Булиховського.

В Воксгал, Алта.: Нестора Крокоша.

Вірю, що всі викликані мною товариші сповнять свій обовязок. Хай живють "Укр. Роб. Вістей"!

Н. Макаренко.

Дромгелер, Алта.

На поклик т. А. Войтишина складало \$5.00 на пресовий фонд і \$4.00 на передплату "У.Р.В." Закликаю зложити на сю ціль по \$5.00 слідуючих товаришів:

В Дромгелер, Алта.: П. Миронока, М. Єремійчука, А. Вереньку, Н. Костинюка.

В Накмайні, Алта.: М. Українця, Т. Нічука, В. Чибрія, Г. Місевича, М. Мельника.

Товариші! Всі як один спішім на поміч нашій дорогій часописі "Укр. Роб. Вістей".

М. Скакун.

Монтреал, Кве.

На поклик т. Г. Ганчука складаємо по \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", бо розуміємо значеня нашої часописі для нашого пролетарського руху. Думаємо, що кожний свідомий робітник не повинен лишити ся в сій кампанії несеня поміч нашій часописі, позаду. І хоч само закликаємо зложити на поміч нашій часописі "У.Р.В." по \$5.00 слідуючих товаришів:

В Монтреал, Кве.: Н. Кошечького, В. Романчука, Т. Іванчука, Г. Філіка і Жиду.

В Сейнт Жан, Кве.: П. Федорціва.

А. Качмар, І. Максимюк.

Гейтсбург, Міш. Зауч. Держ.

На поклик т. Н. Ориджука сповніємо наш обовязок, бо розуміємо, що ніхто інший не зможе робітничій пресі і не забезпечить її житя, як тільки свідомі робітники.

Посилаємо по \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" і закликаємо всіх товаришів, щоби не ждали аж їх товисті заклику, але кожний як один без заклику повинен сповнити свій пролетарський обовязок.

В Керей, Ман.: Єлисавету Волюшин.

В Вінніперу: Михайліну Білінську і Юлію Турчинову. Геія Панчук.

Кбайгорт, Алта.

На поклик т. П. Семенчука складало на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і на передплату \$4.00. З поодиноків не викликаю товаришів тому, що обставини в теперішній час змінились на заході і я думаю, що всі свідоміші товариші поспішають на поміч "У.Р.В."

П. Тимчук.

Вест Форт Внаїам, Онт.

На завіт т. С. Рубанця складало \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і \$4.00 на передплату. Поіменно не викликаю нікого, а тільки визнаю всіх свідоміших товаришів з сеї місцевости не покликаних іде, як також і тих, що вже покликани, щоби негайно спішили з помічю своєї робч. часописі.

Петро Чепесюк.

Гілкест, Алта.

На поклик т. Ю. Никифорука з Дромгелер, Алта., складаємо по \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" і закликаємо до зложеня такої самої суми товаришів Дмитра Гніда-на і Василя Фербея в Гілкест, Алта.

І. Стратійчук, М. Терентюк.

Айбров, Саск.

Посилаю на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00, на передплату "Голосу Праці" \$2.50, а на прес. фонд \$1.00. Надію ся, що свідомі робітники заведіть поміжуть своїй пресі як і сям разом.

І. Вакіш.

Вінніпер, Ман.

На поклик т-ки Л. Данильченко складало на пресовий фонд "У.Р.В." \$2.00 і закликаю зложити по \$2.00 слідуючих товаришок: Юлю Турчин, Анну Хисак, Марію Мохорук, Анну Хвалбюгу, Марію Кульчицьку і т-ку Янкевич.

Ольга Андрусик.

Вінніпер, Ман.

На поклик т-ки Л. Данильченко складало на пресовий фонд "У.Р.В." \$2.00 і закликаю зложити на сю ціль по \$2.00 товаришок М. Харчину і Ю. Василенко.

Зинovia Гнатів.

Вінніпер, Ман.

На поклик т-ки Л. Данильченко складало на пресовий фонд "У.Р.В." \$2.00 і закликаю зложити на сю ціль по \$2.00 товаришок М. Харчину і Ю. Василенко.

Зинovia Гнатів.

Спростоване. В 78 ч. "У.Р.В." в дописі з Белью було подано, що т. П. Стецьмахович прислав \$2.50 на передплату "Г. П." а мадо бути з розпродажі "Г.П." Так само він звернувся до т. Н. Рушаковського в Оістерію, щоби сей звернув \$10.00 замість йому на прес. фонд, а було надруковано Г. Рушаковський.

НОВА ДРАМА.

Вже вишла з друку і продаєть ся в редакції "Укр. Роб. Вістей" нова книжка п. н.

ПЕРЕД БУРЕЮ

Є се драма на чотири дії, яка малює боротьбу робітників в Росії за навів керешчини, на передодні пролетарської революції. Тому вона і називаєть ся "Перед Бурею". Драма ся надаєть ся до вистав.

Ціна примірника 35 ц.

Замовленя шліть сейчас же на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

ЧОТИРИ СТОВПИ.

У нудзі, злиднів та руйні не завсідеш соціалізму. Щоб ста- ла наша робітничо-селянська республіка великою, багатою і щасливою країною та пере- веде нас в житті всі гасла соці- алізму — треба для того роз- винуту велику промисловість, треба закрити наші лави фабри- ками та заводами, треба всюди настановити електричних ста- цій, запрятати землю, і вітер, і воду на службу людині, цар- вї природи.

Але для того, насамперед, потрібний хліб, їжа насущна. Доки наше селянство не відме- дить солом'яним дахом, оратиме однодільним плугом та мо- лотитиме шілом, щоб вимоло- тити якихось 60 пудів з десяти- ни — доти не під вгору й промисловість, або й піде так на закордонні гроші, на гроші капіталістичних країн, що сплять і бачуть, яким би се робом нас і знову занепагатиме.

Треба поліпшити наше сіль- ське господарство, хлібороб- ську працю.

А для цього знов же чого треба? Насамперед — кращого на- сіння, по друге — кращих машин, по третє — уміння, по четверте — грошенят, щоб всього цього собі придбати, бо дурно воно не даєть ся.

Знає се Радянська влада, о- боронниця робітничо-селян- ська, і буде для розвитку нашого сільського господар- ства, для допомоги селянству чотири великі стовпи.

Перша стовпина — се това- риство насінництва, куди по- ходили всі досвідні стації, де працюють найкращі агрономи. Має воно досліджувати які кращі для українських ланів сорти рослин, які найвигідні- ші, найбуржайшіші — і по- ставитиме селянству те краще насіння.

Друга стовпина — това- риство "Селотехніка", що да- ватиме українському селяни- ну кращу машину, щоб на добре оброблену землю впадо те гарне насіння, щоб конче воно було зібране і добре обмо- лочене.

Третя стовпина — това- риство "Селожиття", що має да- ти селяни літературу, книжки, звідки візьме селянин знанє, звідки набереть ся вміння до- бре господарювати, розбирати ся гаразд в усіх справах. Без тої науки не допоможе і до- бре насіння і добра машина: дай їм дурному, занепає і не дасть путі.

І четверта стовпина — това- риство "Селопоміч", що має дати селянству кредит, набір, щоб асунуться з місця, одержати допомогу для розвитку свого господарства, бо хоч ма- тимеш добрі наміри та бажан- ня, та на тих намірах не пої- деш, бажаня не запражеш.

Не повинно бути на Україні жадної волости, де-б не знали про ці чотири стовпини нашо- го добробуту, де-б не заходи- ли ся підтримати їх, заснувати відділи або хоч зв'язати ся з найближчими відділами.

Насіння, машина, книга-під- ручник, кредитова допомога — що чотири тарани розб'ють злидні, розженуть темряву — й настане на нашій радянській землі світлий день, коли про теперішню скруту тільки в ка- зах старі діди на печі онукам пошепки оповідають.

То-ж бо до праці! Хай волос- ти не дрімать та своїх по- сланців до тих чотирох стов- пинь досилають.

С. Пилипенко.

ЧЕСЬКА ПРЕСА ПРО РАДЯН- СЬКУ УКРАЇНУ.

Чеська газета "Час" з дня 7. вересня приносить інтересну статтю генерального секретара чеської організації для госпо- дарської помочи Росії та Укра- їни, Гавриля Чала, про еконо- мічні відносини на Радян- ській Україні. При тім покля- куєть ся на статтю, яка в тій же самій справі появил ся в берлінській "Дайтше Алге- майне Цайтунг" з дня 16. ве- ресня с. р.

Україна далеко швидше під- носить ся економічно після війни, чим Росія. Так примі- ром Україна в вересні 1921 р. виказала збір на 26 мільонів

пудів збіжжя та паші, тоді коли на решту бувши європейської Росії випадає тільки 8.940.000 пудів. Добуване вугля в До- нській області теж поступило наперед — так в вересні 1921 р. видобуто там 18.440.000 пудів, а вже в жовтні видобуто 24.974.900 пудів.

Автор розказує відтак про велике значінє українських кооператив, яких є 18.111 з сїм і чверть мільонів членів, злучених в 7. зв. "Вукопспі- ка", а які функціонують дуже справно і побіч держави є го- ловними економічними органі- заторами на Україні.

Що до правління, то воно повторило великі трести в цілі піднесення великого промислу; з окрема організо- вано такі трести для промислу цукрового, залізничного, хемі- чного, ріднинних знарядів та паперу, — сей останній під назвою "Укрбумст" має свій осідок в Одесі та в Харкові.

Вкінці звертає автор увагу на се, що Чехи, а навіть Німці занедбали в час заборони та торговлі та господарської від- будови на Україні. Так примі- ром Англія в році 1921 імпорту- вала три чверти цілого дозволу на Україну тоді, коли на Німеччину з того дозволу припало тільки 4 процент.

Автор, який ще з трома де- легатами організації обїхав сам цілу Україну, визнає чеські промисловці і торговель- ників, щоби як найшвидше за- брали ся до фінансової, а й моральної допомоги Україні, де будуть приняти симпатич- ніше, як всі други народи, бо Чехи пойдуть на Україну не на те, щоби її знищити і викор- истати, але щоби справді по- могти славянському братови.

НЮ ЙОРК, 6. жовтня. — Ві- лям Фрэнкленс, промовляю- чи вчера на соціалістичнім ві- чу в Нью Йорку, навів дати з у- рядового звіту, як виказуєть, що в Злучених-Державах є в- шкільним віш поперх 3,000,000 дітків, які працюють по фаб- риках, а навіть майнах серед- дьке тяжких відносин для їх здоров'я.

УРОЧИСТЕ СВЯТКОВАНЄ ВИПУ- СКУ КОМАНДНОГО СКЛАДУ УКРАЇНИ І КРИМУ.

Дня 10. вересня Харків урочи- сто відсвяткував випуск нових червоних командирів.

На параді в честь випуску були: Голова В.М.Ц.В.К. тов. Петровський, Голова Ради На- родних Комісарів тов. Раков- ський. Вище воєне началь- ство, представники військових установ, робітничих і грома- дянських організацій.

В своїй привітальній промо- ві тов. Петровський висловив задоволенє виглядом курсан- тів між иншим сказав: "Не для мілітаризму, а для миру - ми вас випускаємо, ви знаєть, що ми пропонували буржуазним урядам повне розброєнє, але вони відхилили його. Ми знов запропонували, коли вже не розброєнє, то хоч зменшеня озброєних військо- вих сил, але вони умовляють ся з ріжними урядами наших країн, знов оточуючи нас во- рожим колом.

Раз буржуазія не хоче мира, ми повинні готуватись до вій- ни, не дивлячись на все наше миролюбство.

Сьогодні, випускаючи вас, червоні командири, ми каже- мь: Всьому світу ясна наша мирна подітка, ми готові до розброєнє. Ми скоротимо да- лі нашу армію до 800.000, 600.000, а може й ще менше".

Тов. Раковський у своїм привітанні підкреслив, що за- раз, на передодні 5-ої річниці жовтневої революції, ми вщє- ті маємо можливість, після безпримірної війни, спочинути і взятись за мирну працю. Тов. Раковський сказав:

"Ми ще не визнана держава, але ми сильніші старих ви- знаних буржуазних держав, в яких їх руйнують з середини і які стоять на передодні вели- ких соціалісних подій. Ми вже минули найстрашніше, ми вже ведем країну у напрямку господарської рівноваги, ми виходимо з тяжкого станови- ща і тепер, при наявності ор- ганізованої червоної армії, бо- ездатність, якої ви збільшите, а також внутрішнє зєднанє, дисципліну і глибоку свідомість, ми зможемо з таким же успіхом провадити справу ви- зволєня робітників і селян".

Ново- випущені червоні ко- мандири покляли ся по пер- шому закляку виступити на захист справи революції і тру- дящих мас.

Тим, що відвіддали свято, бу- ло піднесено окремі грамоти з виявленєм солідарности з у- країнським народом.

Страйк моряків в Марсїлі по- ширюєть ся.

МАРСІЛІЯ, 7. жовтня. — Юнія бездротних телеграфіс- тів ухвалила прилучити ся до страйку моряків.

Страйк моряків триває успі- шно вже два тижні. Корабель- ний рух між Францією а Пів- нічною Африкою майже зов- сїм спараліжований.

Причиною страйку є декрет французького правління, яким скасовано дотеперішній 8-годинний день праці.

Вибори.

В с. Іварівці пов. Скалат польські людовці скликали пе- редвиборче віче. Тому, що на вічу майже ніхто не явив ся, вщєті агітатори пішли під церкву і силою стягали украї- нських селян на віче. Підчас промови одного з польських наганячів Поляк спровокува- ли Українців. Підчас заступ- шення Поляк Міхал Бурштин- ський пхнув Українця Остапа Ков- цуя ножем в груди, ранячи його смертельно. По трох мі- нутах Остап Ковцун помер. Шоїно на другий день убий- ка арештовано.

ВАШІНГТОН, 6. жовтня. — Загальне чїсло случаїв лінчу в бїжучім році є вже вище, як чїсло лінчів за діїдй мину- ший рік. Три випадки зліноч- ваня в жовтні піднесли загаль- не чїсло лінчів до 51.

Перше місце займає Тексас — 14 випадків лінчу, відтак слїдує Джорджія—11, і Міссі- сїпі — 8.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІЙ"

Table with names and amounts: Г. Гіткок, Вінніпег \$5.00, М. Скаули, Дрогобелер \$5.00, І. Маркелюк, Корбіл \$5.00, А. Цабан, Гемптер \$5.00, С. Семенов, Гемптер \$5.00, Л. Шеставський, Півн. Територ. \$5.00, М. Терентюк, Гемптер \$5.00, А. Качмар, Монреал \$5.00, І. Максимюк, Монреал \$5.00, П. Неселюк, Вест Форт Вільям \$5.00, К. Новосівський, Скаборо \$5.00, П. Скаули, Дрогобелер \$5.00, А. Вільсон, Бенкувер \$2.50, Гена Парчук, Вінніпег \$2.00, Олга Андрусик, Вінніпег \$2.00, П. Кушнір, Вінніпег \$2.00, М. Сушицький, Вінніпег \$2.00, Зіновія Гнатів, Вінніпег \$2.00, Ф. Піндєв, Ватерлоу \$1.00, В. Вербецький, Вайта \$1.00, О. Костельський, Вест Форт \$1.00, Ю. Мимрик, Вінніпег \$1.00, Г. Басюк, Дрогобелер \$1.00, Ф. Габлюк, Доналд \$1.00, І. Руснак, Алямо \$1.00

Видзор, Онг.

Ми, члени Віддїлу Укр. Секції Роб. Партії Канади читаємо наш орган "У. Р. В." і бачимо, що з ріжних міс- цевостей товариші співають з помі- цю нашої цїнної часописи, котра бореть ся за визолєнє робітничої класи з під капіталістичного панованя. А про нашу місцевість не було нічого чути до сего часу. Отже товариші з на- шото віддїлу устроїли підприємство у власнім угодї для 30. вересня з чого весь дохід призначили на пресовий фонд "У.Р.В." Чистого дохо- ду було \$11.50.

Знова дня 1. жовтня т. Д. Гашчині дав лекцію на тему "Що робітничі заставляють організувати ся". По скін- ченні лекції т. Гашчині пояснив також, що наш робітничий орган, котрий бо- реть ся за лучшу долю робітників, знаходить ся в критичнім фінансовім положенні та закликає товаришів, щоби жертвували хто скільки може на пресовий фонд "У.Р.В."

Після заїзду т. Гашчиня сїдууючі товариші і товаришки зложили на сї- чіль свої датки:

Table with names and amounts: Д. Гашчині \$3.00, Г. Гриник \$2.00, С. Федун \$2.00, П. Пилипюк \$1.00, А. Данилюк \$1.00, С. Бабій \$1.00, Ф. Школат \$1.00, С. Болдир \$1.00, М. Винник \$1.00, Марія Страхович \$1.00, В. Кузарин \$1.00, Ю. Троновський \$1.00, І. Ганчар \$1.00, З. Боровик \$16.00, З. Білірменська \$11.50

Разом \$27.50

Товариші робітничі! Пригляньте ся як буржуазія тиєть склади на під- держку своєї жовтї преси, котра сво- їм хитрощами пробує на даїт дє- лати робітників в темноті та тумані їх "трущавки на вербї". Але ми, каясьмо свідомі робітничі, по- винні поставити собі за наш святий обовязок піддержувати свою пресу з усіх сил, бо вона несе свідомість між українських відсталих робітників та справляє їх на шлях класової бороть- би, якою ціла робітничя класа осно- вобить себе від "благ" капіталістич- ної системи.

Стефан Бодлар.

Веланд, Онг.

Віддїл У.Р.Д. в Веланд скликав 24. вересня масове робітничє віче, на яке прибуло поважне число робітни- чів. Виступавши на сїм вічу бесідни- ки висловили присутнім, яку науку повинні мати робітничі, а яку їм дає буржуазія. Робітничі уважно слуша- ли бесідників і було видно до їх напружених обличчя, що інтересу- вались змістом промов.

Буржуазія стареть ся давати ро- бітникам таку науку, яка є її кори- сна а шкідлива робітникам. Коли- ж робітничі старають ся самі витис- ти, то буржуазія клася їм в сїм пере- шкаджає. Во в капіталістичній систе- мї вона має силу і робить те, що її подобаєть ся. Бесідники закликали робітників до організації і до бо- ротьби за кращу долю.

Товариші робітничі! Гортуйте ся в ряди робітничої організації, ставля- те до боротьби за своє освободженє. Учїть ся відно пролетарської на- уки, бо тільки тоді, коли ми будемо свідомими і організованими, визна- мось з капіталістичної неволі.

Присутній.

Вегревіл, Алта.

Дорогі Товариші! Посилаю вам в сїм листі \$12.25, з котрих \$6.25 з продажі "Голосу Пра- ці" за серпень і \$4.00 на відновленє передплати на "Укр. Роб. Вісти" та \$1.00 пресового фонду, які відізнаєть ся Тимко Тошко.

З товаришським привітом, П. Митрюк.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.

Присутній, Еспанола, Онг.: — Ва- ша допис про пїтнику помічена не- буде, рад тому, що не подаете свого імя, а по друге, не хочемо обговорю- вати пїтничї справи на сторїнках ро- бітничої газети.

С. Н.-к, Лос Енжелос, Кал.: — Вірш до друку не надаєть ся.

ПРОШУ т. Йосифа Дозорека, щоби оголосив ся особисто або дїстотно і позвагоджував всі справи так в ор- ганізації як і з подможними товари- шами в Ошаві. — Іван Польний.

ЛЕКЦІЯ ДЛЯ ЖЕНЩИН!

Подаємо до відома това- ришкам, що в слїдууючу сере- ду, т. є. 18. жовтня т. І. Наві- зівський виголосить лекцію на організаційну тему. Просимо всіх жінок робітниць прибу- ти на загадану лекцію. Після лекції залагодить ся також де- юк організації справи Віддї- лу. Заряд Віддїлу.

ЗАБАВА В ДОХІД "УКРАЇН- СЬКИХ РОБ. ВІСТІЙ".

Заходом Віддїлу Женщин- Робітниць при "У.Р.Д." в Вінні- пегу відбудеть ся в неділю, дня 22. жовтня в Укр. Роб. До- мї в Іст Кіндлонан

ВЕЛИЧАВА ЗАБАВА.

На забаві буде пригравати першорядна музика як також будуть смачні перекуски. Вступ за збіркою річні на розіграву в користь "Укр. Роб. Вістий", яка відбуде ся в місяцю листо- паді.

Запрошаємо всіх робітників і робітниць прийти як найчи- сленніше.

Початок о год. 2. пополудни. Заряд Віддїлу.

УВАГА ВЕГРЕВІЛ І ОКОЛИЦЯ

Перший раз в Вегревіл!

Віддїл Укр. Роб. Дому в Ве- гревіл відіграє в четвер, дня 26. жовтня у Народнім Домі в Вегревіл комедію п. н.

"ПІСЛЯ РАВТУ"

По представленю забава. Приходить всі а не пожадуєть. Початок о год. 8.30 вечером.

ПОЗІР! ВАНКУВЕРЦІ ПОЗІР!

Всуботу, 21-го жовтня, о годині 8-їй вечером відігра- єть ся в фінляндській гали на розі улиці Клінтон і Пендер представленє — драма на три дії п. н.:

"ГАЙВОРОНЄ"

По представленю танці. Про- сить ся всіх зійтись як найчи- сленніше.

Вступ за тикетами для му- щин 50 ц., для жінок 25 ц. Комітет.

Веланд, Онг.

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖ- КИ В РЕДАКЦІ "УКР. РОБ. ВІСТІЙ":

Table with book titles and prices: Історія Культури \$2.50, Азбука комунізму 1.25, Шлях до влади .50, Фікція нації і національної незалежності .35, Історичний матеріалізм .35, Боги .25, Фабричні розговори про економію .25, Світова революція .25, Тези і резолюції III. Конгресу Комінтерна .25, Капіталізм і робітничтво в Індї .25, Маркс і Енгельс про диктатуру пролетаріату .20, Марксизм і Дарвінізм .20, Земля обітована .20, Розкази про сили природи, ч. I. .20, Перший Буквар Комуніста .15, Розбійте кайдани .15, Як фермер може дістати весь пїлд своєї праці .15, Розмова про фізику .15, Основні засади комунізму .15, Комунізм і кооперація .15, Промова на суді .15, Дногоний .15, Введене в національну економію .15, Революційні пісні .10, Як Галичан втягнули в контрреволюцію .10, Що таке радян. власть і як вона будеть ся .10, Провідники революційного руху на Україні .10, Париська Комуна .10, Боротьба за істнованє .10, Розкази про сили природи, ч. II. .10, Сучасне становище сільського госп. на Україні .10, Хто такі комуністи і Причта про воду .10, Про правдиву і неправдиву віру .10, Третий Інтернаціонал і його історичне значінє .05, Диктатура пролетаріату .05, Хто такі комуністи і чого вони хочуть .05, Церква і радянська власть .05, Конституція Радянської України .05, Межи людиною та машиною .05, Завдання Спільної Комун. Мєлодії .05, Пів Півкрат і тїтка Домна .05, На чїм бої справедливості .05, З історії царя-голода .05, Фермер і робітник .05, В кігтях розпусти (драма в 5-ох діях) .35, Ми і вони (народна драма в двох діях) .35, Перед бурєю (драма в 4-ох діях) .35, Базар (драма в 4-ох діях) .25, Мандрівник (драматичний ескїз в одній дії) .25, Гайворонє (драма в 3-ох діях) .25, Страйкер (драматичний образ) .10, Журнал "Голос Праці" чч. 1, 2, 3, 4, 5 і 6 ро .25

Замовлення разом з грїшми посилаєть на адресу:

Ukrainian Labor News

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

НОВИНА ДЛЯ ТРАНСКОНІ!

Укр. Робітничі і Робітничі Трансконї!

Отрим повідомленє ся Вас, що українські робітничі това- риства, пригтовляють на сю- зинму ряд ріжних представлєнє і забав в користь будови Укр. Роб. Дому в Трансконі, нашої часописи — "Українських Ро- бітничих Вістий" і на прочі ріжні робітничі цілі.

Перше представленє відігра- єть ся в суботу 4-го листопада, в Сомервнї гали п. н.

"СВЕКРУХА"

Перед і по представленю танці.

В неділю, 12-го листопада о год. 2-їй по полудни, в домі Відд. Укр. Роб. Дому тм. Тара- са Шевченка, відбудеть ся

ВЕЛИЧАВІЯ КОНЦЕРТ-МІТІНГ

Просить ся всіх зійтись гро- мадно. Також просить ся всіх товаришів, як також всіх ро- бітників, котрі симпатизують з робітничим рухом, щоби вони пам'ятали, що місяць листопад, є місяцем для збираня фондів і передплати для нашої робіт- ничої часописи — "Українських Робітничих Вістий".

Ті, що завинили за "У.Р.В.", повинні вїривати свій довок, а ті, що до сїї пори не були передплатниками, повинні ни- ми стати.

До праці товариші! Читайте і приходїть на наші лекції, котрі відбудувають ся кожної неді- лї в домі їм. Тараса Шевченка. Заряд Відд. У.Р.Д.

(88)

ПОШУКУЮ в дуже важній справі своїх країнців Івана Чиборак, Васи- ля Винищука і Лєса Оробца, а села Залуча, повіт Сянтин, Галичина. Дав- ніше працювали в Азберті. Хто з товаришів знає би їх адреси або во- ни самі хай напишуть до мене на сїд- луючу адресу:

John Szkurhan

Fabyan, Alta. (84)

ПОШУКУЮ свого сина Стефана Бродовського, який в 1921 р. перебу- вав в Сема Саліньського в Джебзбур, Саск. Кто подав би менї його адре- су той дістане \$2.00 нагороду.

Hipolit Brodowski

Rosthern, Sask. (84)

FORMALNE OTVORENIE UKRAINSKOGO ROBITNICHOGO DOMU V SASKATUNU. Image of the building. Text: ПРИ УЛИЦІ G. SOUTH (МІЖ 19 А 20) відбудеть ся В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22-ГО ЖОВТНЯ, О ГОДИНІ 8-ІЙ ВЕЧЕРОМ. НА СЮ УРОЧИСТІСТЬ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦІВ В САСКА- ТУНІ І З ПОЗА САСКАТУНУ ЯК РІВНОЖ ДООКОЛИЧНИХ ФАРМЕРІВ. На отвореню Укр. Роб. Дому будуть промовляти бесідники: від англійських робітни- чих організацій Саскатуну, передставник Е.К. Укр. Роб. Дому в Вінніпегу т. М. Ша- тульський і товариші з околиці Саскатуну. В ПОНЕДІЛОК, 23. ЖОВТНЯ, О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДІГРАЄТЬ СЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ДУЖЕ ГАРНЕ ПРЕДСТАВЛЕНЄ. Приходить всі громадо і кланче з собою своїх знайомих, щоб ніодн свідомий член робітничої класи міста Саскатуну не пропустив взяти участі в святї отвореня нашої робітничої інституції. ЗАРЯД.